

'అన్యాయం దొరా'

'నిజమే'

'అకరమం దొరా'

'కావన్నోడు ఎదవ'

'ఆసేతో యిత్తిరి ఈసేతో తగలేసిరి.

మాబతుకు లింతేసరా దొరా?'

'ఇచ్చావోడెవరు. పుచ్చుకునేవోడెవరు?

అంతా భగవంతుడి లీల'

'అట్టాగనుకునే యాజయేల్ల వయసువెల్లి పోయినాది దొరా. మడుసులకిరాతకాన్ని దేవుడి కంటగట్టడం పెద్దోల్ల సరదా అయి పోయినాడి, ఇప్పుడు మా మనసులో దేవుడికి సోటులేదు. మడుసుల మంచితనానికే'

'చేసిన పాపానికే ఇంతగా అనుభవిస్తున్నారు. ఇంకా దేవుణ్ణి కూడ ఎందుకు పగ జేసుకుంటారా?'

'కొలిసిన్నన్నాల్లు మాకోరికలేం తీరిసిందని. మా కట్టలనేం తొలిగించడని. దేవున్ని నమ్మినంతకాలం మాగతింతేదొరా ఇన్నేల్లకి నాకిగ్యానం కలిగినాడి'

వెంకటేశులో అలాంటి జ్ఞానోదయం కలగడం బాధనిపించింది మాజీ సర్పంచ్ సుందరయ్యకు. వాళ్ళు ఎప్పటికీ పరమ దరి ద్రులుగా వుండిపోవాలంటే దేవుడి మీద నమ్మకాల్ని చెరిగిపోకుండా తమలాంటి నాయకులు తక్కిన నూరిపోస్తుండాలి! ఆదే ముఖ్యమైన చిట్కా! వారు వీరు కాకుండా వేరు వేరుగానే వుండిపోవటం వాళ్ళకి నష్టం తమకిలాభం' జీవితమంటే లాభనష్టాల బేరీ జేగా!

'ఒరేవ్, దేవుడంటే నీకసలు తెలుసంట్రా ఎంటేనూ. నిరివికారుడు, నిరంజనుడు. ఆయనకు మనకుమల్లే ముక్కు చెవులు, కాళ్ళు, చేతులూ లేవురా. ఈ ప్రపంచానికి

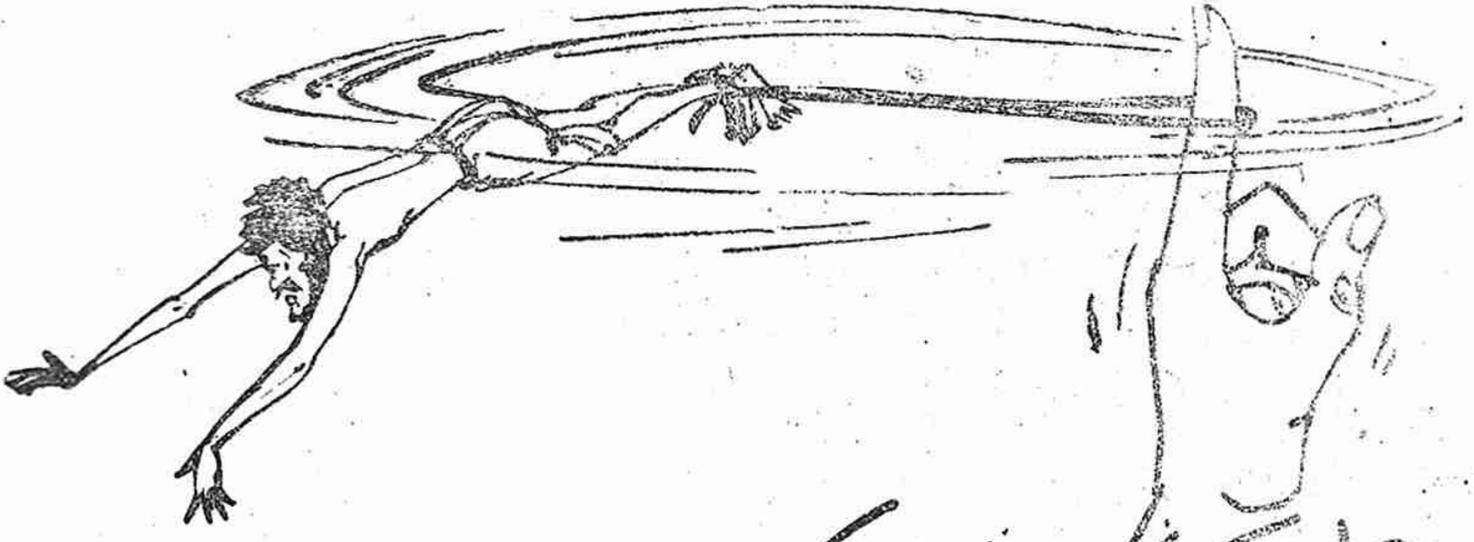
పరిమెంటు ఏలిక? ఎన్నికల గొడవలేదాయ నకు. వోడిపోయే కర్మ పట్టదు. మన ముఖాల్ని ఆయనేం రాసినా మన మంచికే. ఈచిన్న తికాను తెలిస్తే మనిషికి కోరికలే వుండవు. బతుకులు సుఖంగా వెళ్ళిపోతాయి. అంతే, మనసు నిబ్బరంచేసుకుని ఇక యింటికెళ్ళు.'

వెంకటేశుకు మళ్ళీ మట్లాడే అవకాశం యివ్వకుండా తోపలికి వెళ్ళి పోయాడు సుందరయ్య.

ఒకరాయికి మొరపెట్టుకున్నా తనకు కొంత పూరట కలిగేదనుకున్నాడు వెంకటేశు. తమనేదో ఆదుకుంటాడని అశపదాస్తే, దేవుడికబుర్లు చెప్పటం నిజంగా వాళ్ళ తెలివే. పదవిపోయినంతమాత్రాన బుద్ధి మారకదనుకోటం తమ వెర్రితనం. అమసరానికి కీచులాడుకున్నా వాళ్ళంతా ఒక్కటే. ఆ జ్ఞానం తమకిలేదు. ఎప్పుడొస్తుందో?

నిరాశకు ప్రతీకగా చీకటి మరింత చిరాకుపరుస్తోంది వెంకటేశును. తమ గొడవేదో ఆసలోడికి చెప్పుకుంటేనే మేలని పించింది. పదవిలో వున్నాడు ఒక చెవి నయినా వింటాడు. ఉపకారం మాట ఎట్లున్నా.

వెంకటేశుఎగుడుదిగుడు బాటన నడుస్తున్నాడు. వయసు తెచ్చిన నీస్పతువ, అర్ధాకలివల్ల కలిగిననీరసం అడుగుల్ని తడబడేలా చేస్తున్నాయి. ఇండ్లల్లోని గుడ్డి దీపాలకు వెలుగును దారినాక ప్రసరించే శక్తిలేదు. జరిగిన సంఘటన గుండెల్ని తొలిచేస్తు చే నడకవేగం పెంచాడు వెంకటేశు. ఒకటి రెండుసార్లు జారిపడబోయి నిలదొక్కుకున్నాడుకూడ. అయినా ఎక్కడోకాస్త గీరుకుపోయిన స్పృహకలిగి వేతో తడుము

మా రెప్పలకు అభిమన్య

కుంటే, కాలి బొటన వ్రేలిపిద తడి తగిలింది. చిన్నదెబ్బకే నెత్తురు బయటికొచ్చిందనుకున్నాడు. ఎంతకీ తమనెత్తును భర్చయి పోవటం తప్ప, దొరలకి చెమటబొట్టన్నా కాలని సుఖం. ఈపద్ధతి మారాలని తమ ఆరాటం! వాళ్ళతో తెరిపిలేని! కొట్లాట కానీ గెలుపెప్పడూ వాళ్ళదే!

కిందా మీదా పడుతూ వెంకటాద్రి ఇల్లు చేరుకున్నాడు వెంకటేశు. పంచలో హరికన్ దీపం ముఖాలు కనబడేంతగా వెలుతురు చిమ్ముతూంది. వెంకటేశుని చూడగానే వెంకటాద్రి ముఖం ముడిచాడు - సీముఖంచూస్తే మహా రోతన్నట్లు.

వెంకటేశుకు అవన్నీ అలవాకే, ఎంతమందిచీదరింపులతోనో జీవి తాన్ని నెట్టకొస్తున్నాడు.

వెంకటాద్రి ముఖావంగావున్నాడు - అదే ఒక కళయినట్లు.

'అన్యాయం దొరా'

వెంకటాద్రి కాళ్ళు తీసి పైన పెట్టుకున్నాడు కుర్చీలో, బ్రరబిగిసి.

'అకరమం దొరా'
పళ్ళు గట్టిగా బిగించాడు వెంకటాద్రి.
'కోటిరెడ్డిగారు మాకు నీకలేకుండ సేసినారు - మా బతుకులకి ఇంత సొంత సోబంటూ వుండకూడదా దొరా'

వెంకటాద్రికి ఎందుకో మాట్లాడాలని మనసై ది.

'సౌ తాని కెంతయినా వుండొచ్చురా ఎంతదేనూ. కాని మనం రెక్కలు ముక్కలు చేసుకుని సంపాదించాలె. అదేమన సొంతం!'

వెంకటేశు ఆపరమనత్యం జాగా తెలుసు. ధర్మబోధ చెయ్యటానికి వెంకటాద్రికేం అర్హుడని.

'అది మాసొంతమని యీవూర్ల తెలియం దెవడికి దొరా. సొంతం కాదే సెమబోడి చిన కట్టంతో పాక లేసుకున్నామంటరా. మా కేటిక మరొకరిసొమ్ము కాజేనేలంత దవురు బాగళ్ళా?'

వెంకటాద్రి మనసు చురుమంది. ఆపకాళం లేకకాని తన స్థానంలో వుండాలి

నంత తెలివంది వెంకటేశుడు.

'ఎంకటేశూ, ఎంత అమాయకుడివిరా. రెక్కాడితే దొక్కే ఆడదే మీ జనానికి, అజాగా మీసొంతం సొంతం అని వాపోతా వేంరా? మీ దరిదానికి జాలిపడి గవర్న మెంటు మీకు పంచిపెట్టించని చంక లెగ రేస్తున్నారు. అయెట్టాగు మీకు దక్కవూ! నడమంతఃపునీరి చెప్పకుండ ఎగిరిపోతుంది. అంతే జరిగింది.'

'మీరా గవర్నమెంటు దొరలేగదా. మీరు సేసినవనికి మీరే వోళ్ళలేకపోతే మాకేటి దిక్కు?' బాగా ఆలోచించి అన్నాడు వెంకటేశుడు.

వెంకటాద్రికోపం కట్టలు తెంచుకుంది వేరం తనమీదనే మోపుతున్నాడు వెంక డేశు. దహనకాండలో తన చెయ్యి కూడ వున్నట్లు. ఇన్ని హింసలుపెట్టినా వీళ్ళకి బుద్ధిరాదు. గోడతెయ్యకుండా నిచ్చెనెక్కా లనుకునే అల్పులు... మేకలు.

'ఎంకటేశూ, ఇన్నిమాటలు నేర్పినవు. ఇదిమాత్రం అర్థం చేసుకోలేవు. కరణం గాడు అంతో యితో గడ్డిమేసి మీకిచ్చిన బంజర్లను కోటిరెడ్డికి దఖలు పరుస్తానన్నడు. సగండబ్బు ముందే మింగేగాడు కరణం. ఈలోగా మాకో మంచి బుద్ధి కలిగింది. మినిష్టరుగారు మావోరే. మావర్గం మనిషే! మీవోళ్ళకు ఆ బంజర్లు పంచిపెట్టేట్లు నానా యాతనపడి యిరకాటంలో పడ్డాను. కోటిరెడ్డి లాలూచీ నాకూ తెలవదాయె! నన్నేం చేయ మంటావు?'

భైషమరి! వెంకటాద్రి కోటిరెడ్డి చుట్టాలు. సరుపంబ్ తమోడయితే అయి నోళ్ళకి అడ్డా ఆపు ఏం వుంటుంది? గవిరెన్న

మెంటుకు యిట్టంలేని వస్తుకూడ చేయగలరు. కోరుటలను ఆదొరట్టగలరు. అన్నీ చేసి హాయిగుండగలు. పాక వేసినాటినుంచి కోటిరెడ్డిపోరు అంతా యింతాకాదు. వూళ్ళో బతకాలంటే వెంటనే పీకిపారెయ్యమని ఆజ్ఞ! పెద్దోళ్ళతో తగువు పాణాలకు ముప్పని హెచ్చరింపు. తమజనం ఆచప్ప ట్లకు బెదరలేదు. తాము హక్కుదార్లు. హక్కును రక్షించుకోటానికి రక్తపాతాస తైనా నిర్ధపడ్డారు. వాళ్ళింకా బానిసలుగా బతకదల్చుకోలేదు. కోటిరెడ్డి దుర్మార్గపు టాలోచనలను గురించి తాము వెకటాద్రికి మందే తెలిపారు.

'మాద్దాం, మాద్దాం... అంటూ తలాడించి వూరుకున్నాడు వెంకటాద్రి. ఏం చూస్తాదో తమకి అర్థకాలేదు. కాని తమ జనం వెకటాద్రి తమకు ఆనుకూలంగానే ఏదో చెప్పడని బ్రమపడ్డారు. అండాక ఎందుకు? తనవరకు తను ఎన్నో ఆకలు పెంచుకున్నాడు. అధికారం చెయిమారగనే. నుందరయ్య పరమ కర్కోటకుడు. వాడికి కష్టజీవులంటే కడుపుమంట. చమటచూస్తే చిరాకు. గుడ్డలేని వొళ్ళు కంటబడితే దోకు. వాడమసరమొస్తే ఏం లయపడతడని. దిన మంత చాకిరి చేయించుకుని ఒక పూటకు చాలని కూలిస్తడు. అడిగితే అదే ఎక్కు వంటడు. వాడిదృష్టిలో పేదోళ్ళు బతకటం నేరం. వాడిలాంటి దగాకోర్లు బతకతగినోళ్ళు. భూమి నేలాల్పినోళ్ళు! లాగితే మనుషుల నెత్తురేలాగలె, తింటే మడుసుల మాంసమే తినాల? అదీవాడి రాజకీయం. ఎట్లయితేనేం వాడు వోడిపోయినడు. పదవి అధికారం రెండు పోయినయి. ఈ కెలు తీసిన కోడయిండు. వూరికి శనోదిలిందనుకున్నారు

జనాభా

ప్రపంచంలో సంతానాన్ని కనే మహిళల సంఖ్య పెరుగుదల, జనాభా పెరుగుదల రేటు కన్న ఎక్కువగా వున్నట్లు "ప్లాన్ డిపేరెంట్ హుడ్ ఫెడరేషన్" అనే అంతర్జాతీయ సంస్థ హెచ్చరిస్తోంది.

జనమంత. వదేశ్యవీధ! వెంకటాద్రి సర్పంచయిండు. అధికారం చెయిమారితే ఏదో వారుగుతుందని మామూలుజనం కాస్తంత వుత్సాహపట్టం సహజం. ఏదో చిన్నయెత్తు మేలుచేస్తదని; పేదోళ్ళప్రేమ సంపాదించటానికి అరిచేతిలో వైకుంఠం చూపిస్తదని విచ్చివూహలు చేసేరుజనం. కాని అంతా తారుమారు! వాణ్ణి చంపి వీధు పుట్టాడు. తెరవెనకుండి నాటక మాడిస్తుంటాడు. వెంకటాద్రి రాజకీయం వాట్టి రొడిలతోనే. రేయయినా పగలయినా వాడనుకున్నపని చిటికెలో చేయించగలడు. వాడితో పాటు వాడోళ్ళంతా తెగబలిసి పోతున్నరు. స్థలాలు పంచేసినట్లు పేపర్లనిడ పచారం! పాకలు తగలేసిన కబురు, రొడిలు దవుర్లన్యం చేసిన వైనం వూరి పొలిమేర దాటవు. ఆదో రాజకీయం!

'ఏర వెంకటేశూ! మాటావలుకు లేకుండ కూచున్నవేంటి? కొంపకెళ్ళేది తేదేంటి?' అన్నాడు వెంకటాద్రి, వెంకటేశుకు ఆలోచన సాగకుండా.

'ఎల్లాదొరా ఎల్లా, కోటిరెడ్డిగారి దరమ

మాని మాకు మిగిలింది బూడిదేగా! అదే కప్పుకు వదుతుంటానికి ఎల్లా, ఈవూరికి ఏలికమీరో, కోటిరెడ్డిగారో, మరి పట్నం రొడిలో మా జనానికి అంతు పట్టకుండా వుంది. వారం తిరిగెనా, మాగురించి పట్టించు కున్నదెవరు? ఇదొరకే తెలుసుదొరా! ఇప్పుడు అరారయింది! కిందామీదా పడ్డా మీదొరలంతా ఒకచే! బుద్ధులు ఒకచే! ఒకరు తుపాకితో రాజ్యమేలితే మరొకరు కుట్రతో - వలితం మీకు. పస్తులు, జైళ్ళు మాకు. అధికారం చెయిమారందంటే పేర్లు మారటంతప్ప మారాత మార్చేదోడు రారని ఇప్పటికీ తెలిసింది, వస్తదొరా....'

వెంకటేశు ఒక్కవూపులో చీకట్లో కలిసి పోయాడు. దారిపొడుగునా ఆలోచనలు మనసును తొలిచేస్తున్నాయి. ఏండ్లు వూండ్లు గడిచి పోతున్నాయి. ఎంతమంది వెంకటాద్రిలో మారిపోతున్నారు అందరూ వాళ్ళలో నిండే అధికారాని కొస్తున్నాడు. జనాన్ని వమిలేస్తున్నరు. మరి యీ జనం మారే దెన్నడో, ఎదురుమళ్ళే దెన్నడో, తమలో నించి తమకోసం అధికారానికొచ్చే దెప్పుదో?

వెంకటేశు ఆవేళంగా నడుస్తున్నాడు.

నిరాశగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

నిరాశగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

మార్పు ఎప్పుడు...ఎప్పుడు? వెంకటేశు గుండె సముద్రంలో ఆదొక్కచే మోష! *

ప్రపంచ జనాభాలో 90 శాతం నివసించే ప్రాంతాలలో కుటుంబ నియంతన గురించి దంపతులకు నరియైన వరిజ్ఞానం కలిగించటం లేదు.